

Зелений плач

Віктор Кордун

Дівчина вийшла з неї —
де ж дзвіничка поділася?
А на віях дівочих
зелена сльозина.
Шовкова сорока
одним оком — у ніч,
а другим — у день
задивилась:
рябіє.
Хоч сумуй — не сумуй:
все тече,
і трави —
як плач землі.

3.
Дочасно
твої зірвалися сльози —

посипались по садах
сливи зелені.